

den udvidede sømilegrænse til et 40-sømil-område med forbud for sildefiskeri (fra 58,16 grader til 62 grader) gældende fra 20. januar 1996 er i overensstemmelse med EØS-aftalen, samt redegøre for, hvad ministeren til dato har gjort og agter at gøre for at sikre, at Norges fiskeripolitik, herunder Norges forskrifter, er i overensstemmelse med gældende aftaler?»

Begrundelse

To trawlere med hjemsted i Esbjerg, E 149 Sonja Grønberg og E 349 Cattleya, er den 1. februar 1996 opbragt af den norske fiskerikontrol under henvisning til den norske forskrift af 27. december 1995 fra Det kgl. Fiskeridepartement, på trods af at denne forskrift ikke er meddelt de berørte fiskere eller fiskerierorganisationer fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

Svar (8/2 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er et grundlæggende princip i havretten, at kyststaten har den eksklusive kompetence til at forvalte ressourcerne i sin fiskerizone.

Norge kan derfor gennemføre de foranstaltninger, som Norge finder nødvendige for at bevare fiskeressourcerne i norsk zone, på samme måde som EU kan gennemføre bevaringsforanstaltninger i EU-zonen med virkning også for norske fiskere.

Fiskeriaftalen mellem EU og Norge giver parterne gensidig adgang til at fiske i den anden parts zone. Adgangen til at fiske tildelte kvoter i den anden parts zone forudsætter, at bevaringsforanstaltninger ikke er diskriminerende over for den anden parts fiskere eller på anden måde forhindrer en rationel udnyttelse af tildelte fangstmængder.

Kommissionen har på dansk foranledning allerede anmodet Norge om konsultationer for at få en nærmere forklaring på baggrunden for gennemførelsen af det lukkede område for sildefiskeri samt for proceduren for notifikationen af EU om det lukkede område. Forbudet mod fiskeri efter sild inden for 40 sømil i et nærmere bestemt område gælder efter det oplyste også for norske fiskere.

Det kan tilføjes, at de to opbragte danske fartøjer blev frigivet af de norske myndigheder

samme dag, som opbringelsen fandt sted, idet det erkendtes fra norsk side, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale.

Spm. nr. S 1308

Til forskningsministeren (5/2 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for og fremsende dokumentation for, hvorledes de øvrige 14 EU-lande fortolker EMC-direktivets dispensationsbestemmelse, herunder hvorvidt det udelukkende er »klar til brug-varer« beliggende hos grossist eller detailhandel, der gives dispensation for i samtlige EU-lande?»

Svar (15/2 96)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg har ingen oplysninger om, hvorledes de andre 14 EU-lande vil forholde sig til en afgrænsning af, hvilke ikke-CE-mærkede varer der falder ind under kategorien »klar til brug«, og som dermed lovligt kan sælges efter den 1. januar 1996. Men jeg kan oplyse, at jeg i besvarelsen af spørgsmål nr. 13 vedrørende L 146 fra Folketingets Trafikudvalg har udtalt følgende: »Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 10 (L 146 – bilag 7), findes der ikke en entydig definition på begrebet »klar til brug-varer«. Jeg er indstillet på, at begrebet skal fortolkes bredt, således at erhvervslivet her i landet ikke stilles ringere end i andre EU-lande. Telestyrelsen vil derfor blive anmodet om nøje at følge, hvordan de andre EU-lande definerer begrebet »klar til brug-varer«, således at den danske praksis i videst muligt omfang ikke afviger herfra.«

Spm. nr. S 1241

Til socialministeren (30/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Er det i overensstemmelse med bistandslovens bestemmelser og ånd, at overvåget samkvem mellem et udeanbragt barn og dets forældre er besluttet uden tidsbegrænsning og gennemført nu på 17. måned?»